

Medlem Hr. Bresemann udtalte, at dette Laan paa 7 Mill. Dollars er opnaaet paa efter de nuværende Forhold ganske udmærkede Betingelser, Betingelser, der ganske sikkert var Udtryk for den Tillid, man paa det Tidspunkt, da Forhandlingerne fandt Sted, nærrede til det danske Pengevæsen. Men naar det ærede Medlem nu mener, at en vis Kritik overfor de kommunale Pengetransaktioner og Laan skulde kunne faa Indflydelse paa denne Tillid, er jeg ikke ganske sikker paa, om det netop er den Kritik, der saaledes udøves, der kan faa det. Langt mere er jeg tilbøjelig til at tro, at de Forhandlinger, vi her har haft vedrørende Valutasagen, og den Tendens til Nedskaering af den danske Krone, der har været saa stærkt fremme, i langt højere Grad vil paavirke det danske Pengemarkeds Anseelse i Udlandet, og jeg er temmelig overbevist om, at hvis man netop i disse Dage vilde søge Laan i Udlandet, vilde Betingelserne i høj Grad blive paavirket af den Nedskaeringstendens, der er oppe her. Jeg er blevet gjort opmærksom paa, at allerede nu er det vanskeligt at afsætte danske Obligationer i Udlandet, særlig skal det være Tilfældet med Boligfondsobligationer, netop fordi man i Udlandet er ængstelig for, at den danske Krone skal blive nedskaaret, og at vi ikke skal fortsætte med at hæve den til Pari. Det kan jo godt tænkes, at der vil blive Tale om flere Laan af lignende Art. Jeg tænker saaledes paa Købstadforeningens Laan paa 15 Mill. Dollars, der er stiftet paa overordentlig dyre Betingelser; et saadant Laan kunde konverteres, naar det danske Pengemarked kunde bevare Tilliden i Udlandet. Det vilde derfor i høj Grad være ønskeligt, om vi ret snart kunde komme til et Resultat med Hensyn til, hvorledes vi skal stille os overfor Kronen, om vi skal arbejde videre paa at højne den eller komme ind paa det, der er kommet til Orde her under Forhandlingerne: nemlig at vi skal skære Kronen ned. Jeg tror, at dette Spørgsmaal vil faa stor Betydning for det danske Pengemarkeds Anseelse i Udlandet.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Finansministeren (Bramsnoes): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Stilling, de har indtaget til det foreliggende Lovforslag.

Bresemann: Jeg skal ikke give Anledning til en Forlængelse af denne Debat, jeg vil kun gerne understrege et Par Udta-

lelser af ærede foregaaende Ordførere. Jeg udtalte, da jeg havde Ordet før, at jeg ansaa en Kritik, der hviler paa de virkelige, sande Forhold, for at være berettiget, og en saadan Kritik maa man naturligvis finde sig i. Men naar Kritikken ikke hviler paa et saadant Grundlag, naar den hviler enten paa Uvidenhed eller med Forsæt gengiver Urigtigheder, saa er man berettiget til at protestere imod den. Deri var den ærede Ordfører for Venstre (Kragh) jo ganske enig med mig, og dette vil jeg gerne understrege. En Kritik, der ikke hviler paa et virkelig, solidt Grundlag, men som virker ødelæggende paa vort Lands hele økonomiske Stilling, maa man fra alle Sider kunne være enig om at protestere imod.

Det ærede Medlem Hr. Kragh anførte, at man fra Ministeriets Side havde ønsket korte Afdragsfrister, og at det ikke var altid, at Købstæderne havde været enige med Ministeriet heri. Det er ganske rigtigt. Det kan undertiden være vanskeligt at blive enig om saadanne Ting, hvis Kravet om korte Frister kommer paa et Tidspunkt, hvor det er forbundet med særligt Besvær at kunne indlade sig derpaa, og der kan jo ogsaa blive forlangt alt for korte Frister. Jeg ved saaledes et Eksempel paa, at Laan til Havnearbejder, Bolværksarbejder, som utvivlsomt kan staa i 100 Aar, er blevet forlangt afdraget paa 12 Aar. Det er et lidt urimeligt Krav, og i saadanne Tilfælde har naturligvis Købstæderne protesteret. Men de har været villige til at gaa bort fra de 60 Aar; vi er efterhaanden kommet ned til 50 og 40 Aar; nu er Regelen, det vil det ærede Medlem indrømme, mellem 20 og 30 Aar, og det er meget sjældent, at der ydes nogen Modstand fra Købstædernes Side overfor dette Krav.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, Hr. Grathwohl, mente ikke, at den Kritik, der fremkom, var afgørende for vor Laanedygtighed, der var andre Ting, der kunde gribe ind der, f. Eks. den Debat, der i den sidste Tid har fundet Sted vedrørende vore Valutaforhold. Det er sikkert fuldkommen rigtigt. Jeg tror, at man herhjemme er meget for uforsigtig, naar man beskæftiger sig med vore offentlige Finansforhold. Naar jeg ser, at der i „Social-Demokraten“ i Dag staar et Uddrag af et Blad i Amerika, hvori vore økonomiske Forhold omtales paa en meget nedsættende Maade, maa jeg sige, jeg er overmaade tilfreds med, at vi har været ude at laane Penge i Amerika, forinden den Artikel kom frem, og jeg beklager dem, der skal ud at laane Penge i de allernærmeste Dage, naar